

Dkt. Ayo Adewuya , 2 Wakorintho, Kipindi cha 4, 2 Wakorintho 3, Huduma ya Agano Jipya

© 2024 Ayo Adewuya na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 4, 2 Wakorintho 3, Huduma ya Agano Jipya.

Tunafika katika 2 Wakorintho sura ya tatu.

Tutaangalia huduma ya Paulo na kumwona Paulo kama mhudumu wa agano jipya. Tuanze kwa kusema kwamba ukosoaji ni jambo la kawaida katika jamii, na wahudumu hawaachiwi. Kwa kawaida, tunachoona ni kwamba watu huweka kipimo chao; wataweka vijiti vyao vya kupimia kama vifaa vya tathmini. Wanataka kumtathmini mhudumu kulingana na uelewa wao wenyewe.

Swali ni jinsi mtu anavyojibu ukosoaji kama huo. Hili ni moja ya maswali ambayo tutajibu tunapoangalia 2 Wakorintho sura ya 3. Na, bila shaka, tutaauliza swali lingine. Mhudumu ni nani? Kipimo ambacho mhudumu anapaswa kupimwa nacho ni kipi? Ni nini hasa kinachomfanya mhudumu? Unaona, ikiwa mhudumu ataepuka kukengeushwa na kubaki mwaminifu kwa Mungu, basi viwango vya Mungu pekee ndivyo vinavyohusika. Unaona, Paulo alikabiliwa na aina zote za ukosoaji kutoka kwa Wakorintho, na mbele ya ukosoaji kama huo, Paulo hakuwa na shaka kuhusu yeye alikuwa nani na kile ambacho Mungu alikuwa amemwita kufanya.

Kwa maneno mengine, alikuwa na ufahamu wazi wa wito na kusudi la Mungu, ambalo sisi sote kama wahudumu tunapaswa kuwa nalo. Kwa hivyo, hakuweza tu kuvumilia bali pia kukataa kwa nguvu ukosoaji wote uliokuwa ukimkabili. Kama Paulo angesema katika sura hii, alikuwa mhudumu wa agano jipya.

Tusome kuanzia mstari wa 1 hadi mstari wa 6. Je, tunaanza kujisifu tena? Hakika, hatuhitaji, kama wengine, barua za utambulisho kwenu, au kutoka kwenu, je, tunahitaji? Ninyi wenyewe ni barua iliyoandikwa mioyoni mwetu ijulikane na kusomwa na watu wote. Je, mna uhakika kwamba ninyi ni barua ya Kristo tuliyoandika, iliyoandikwa si kwa wino bali kwa Roho wa Mungu aliye hai, si juu ya vibao vya mawe, bali juu ya vibao vya mioyo ya wanadamu? Hivi ndivyo tulivyo na ujasiri tulio nao kwa njia ya Kristo kuelekea Mungu, wala kwamba sisi wenyewe tunaweza kudai chochote kama kilichotoka kwetu. Uwezo wetu unatoka kwa Mungu, ambaye ametuwezesha kuwa wahudumu wa agano jipya, si la andiko bali la Roho, kwa maana andiko huua, lakini Roho huhuisha.

Turudi haraka kwenye sura ya 2, mstari wa 17, ambapo Paulo anatoa kauli inayotosha kwa mambo haya, na kisha anajitenga na wengi ambao ni wachuuzi wa Neno la Mungu. Kwa hivyo, Paulo anaendelea sasa katika jaribio la kuweka katika

akili ya Wakorintho si tu utoshelevu wa huduma yake, utoshelevu wa huduma yake, bali pia ubora wa huduma yake kuliko wachuuzi hao. Na Paulo alitaka kuonyesha kwamba huduma yake inazingatia Kristo na ni ya ujasiri katika utangazaji wake wa wazi.

Unaposoma sura ya 3, mstari wa 1, na unaona kama tunaanza kujisifu, unaona swali la kwanza: je, hatupaswi, kama wengine, kuhitaji barua ya utambulisho? Jibu la maswali haya litakuwa hapana. Nyuma ya kila moja ya maswali haya mawili, ambayo yote yanatarajia jibu hapana, kuna shtaka halisi au shtaka linalotarajiwa dhidi ya Paulo.

Unaona, katika sura ya 2, mistari ya 14 hadi 16, Paulo amezungumzia tu kuhusu jukumu la mitume kama harufu ya uzima, na amezungumzia kuhusu agizo lake takatifu katika sura ya 2, mstari wa 17. Sasa, wengine wanaweza kuanza kusema, loo, acha, anajisifu sasa. Wengine wanaweza kusema, Paulo, tena, loo, unajifurahisha; unajifurahisha katika tabia yako mbaya ya kujisifu.

Na Paulo anasema hapana, sivyo inavyotokea. Madai ya pili kwamba Paulo anajibu yalitolewa na baadhi ya wengi wanaopata faida kutokana na kuhubiri. Je, hilo halionekani kama leo? Huduma imekuwa biashara.

Paulo anasema hapana, mimi si kama hivyo. Unaona, kwa kuwa Yerusalemu ni chemchemi ya Ukristo, mtu yeyote anayetembea nje ya Yerusalemu lazima aweze kutoa uthibitisho wa utume wake kwa barua za utambulisho. Baadhi ya watu hawa huenda walikuwa wakisema, tulileta Wakorintho, tukaja na kuandika barua kutoka Yerusalemu.

Paulo anasema sihitaji barua ya pongezi kama wengine. Kwa hivyo, alijitenga, anatetea huduma yake ya kitume, na Paulo anaweka umbali kati yake na wengi. Unaona, ni suala la kitheolojia lenye athari na matokeo ya vitendo.

Paulo anasema, wako pale, mimi niko hapa. Kwa upande wa theolojia, kwa upande wa mafundisho, hatukubaliani. Nimeagizwa na Mungu; Roho Mtakatifu amebadilisha maisha kupitia huduma yangu.

Kama Agano Jipya, huduma yake inashiriki, kama Agano Jipya, huduma yake inashiriki utukufu wa Mungu. Kama sehemu kubwa ya huduma ya Musa, huduma yake mwenyewe inaondoa ugumu wa moyo. Kwa hivyo, Paulo ana mengi ya kusema katika sura hii.

Mhudumu halisi ni nani? Ni nini kinachomstahilisha mtu kwa huduma? Haya ni maswali ambayo ni muhimu leo kama yalivyokuwa wakati Paulo alipokuwa akiandika 2 Wakorintho. Kwa hivyo, inaonekana, au inaonekana, kwamba baadhi ya

wazungumzaji wa Korintho wametilia shaka ukosefu wa Paulo wa barua ya upendekezaji. Sasa unaelewa tunachomaanisha tunaposema barua za upendekezaji.

Kama umewahi kutafuta kazi, kuna uwezekano mkubwa umeombwa kutoa majina ya watu ambao mwajiri mtarajiwa anaweza kuwasiliana nao ili kuomba barua za marejeleo kukuhusu. Unaona, barua za utambulisho zina nafasi yake. Kwa kweli, zilitumika katika kanisa la kwanza kama njia ya kuthibitisha sifa za wahubiri wanaosafiri.

Kwa kweli, unapoangalia Warumi sura ya 16, mstari wa 1 na 2, katika Warumi sura ya 16, mstari wa 1 na 2, unaona mfano wa kile tunachozungumzia kuhusu barua za mapendekezo. Paulo anazungumzia hilo katika Warumi sura ya 16, mstari wa 1 na 2. Nitakusomea hilo. Na unaona hapo, ndivyo ilivyo, Warumi sura ya 16, 1 na 2. Sawa, tuko hapo sasa.

Namkabidhi kwenu dada yetu Phoebe, shemasi wa kanisa la St. Croix, ili mmpokee katika Bwana kama iwapasavyo watakatifu, na kumsaidia katika lo lote atakalohitaji kutoka kwenu. Kwa maana yeye amekuwa msaidizi wa wengi, na kwangu mimi pia. Na unaona tena katika 1 Wakorintho katika sura ya 16, mstari wa 10 na 11.

Kwa hivyo, mtu yeyote asimdharau. Msaidieni aendelea na safari yake kwa amani, ili aweze kurudi kwangu, kwa maana ninamtarajia pamoja na ndugu. Kuhusu ndugu yetu Apolo, nilimsihi sana aje kwenu pamoja na ndugu wengine, lakini haikuwa mapenzi yake kuja sasa.

Atakuja atakapopata nafasi. Kwa hivyo, hata Paulo mwenyewe ilibidi atoe pongezi au barua za utambulisho kwa watu wengine na kuwajulisha. Lakini Paulo anasema, hapana, mimi sijahukumiwa.

Sihitaji. Hakuhitaji barua za utambulisho kwa ajili ya huduma yake kwa Wakorintho. Hilo ndilo tungalosoma hapo katika mstari wa 1. Je, tunahitaji barua zozote? Je, tunajisifu wenyewe? Unaona, leo, tunaweza kufanya ulinganisho na barua ya utambulisho, ambayo inaweza kujumuisha cheti cha kuwekwa wakfu, barua ya utambulisho, au shahada ya kitaaluma katika theolojia.

Namaanisha, baadhi ya makanisa hayakuajiri, isipokuwa una shahada ya chini kabisa, mabwana waovu wa uungu. Wakati mwingine si hata karatasi, ufasaha, au haiba ya kibinafsi. Watu wengi hufikiri kwamba cheti cha kuwekwa wakfu, au kuwa na shahada katika theolojia, inamaanisha kwamba una sifa za huduma.

Sio lazima. Unaweza kuwa na yote hayo. Kama tunavyosema hivi, unaweza kuwa na digrii nyingi nyuma ya jina lako kama kipimajoto.

Haijalishi kama hujaitwa na Mungu. Ingawa mambo hayo ni muhimu, na usinielewe vibaya, mambo hayo ni muhimu. Nakumbuka mtu akizungumza na John Wesley.

Hadithi inaenda hivi. Mtu huyo alimwambia John Wesley kwamba Mungu havutiwi na elimu yako au ujifunzaji wako. John Wesley alisema kwamba Mungu pia havutiwi au hajivunia ujinga wako.

Kwa hivyo, si either-or. Kwa hivyo, hatusemi kwamba si muhimu kusoma theolojia. Bila shaka, ni muhimu.

Kuna nafasi yake ili mafundisho yetu yawe sahihi na tuweze kuelezea neno vizuri sana. Lakini tunasema kwamba hilo sio jambo la msingi. Wito kutoka kwa Mungu, uthibitisho kutoka kwa Mungu, ndio jambo la kwanza na la msingi tunalohitaji katika huduma.

Na hilo ni muhimu sana kwetu leo. Anasema hatuhitaji barua. Ingawa mambo hayo ni muhimu na yana nafasi yake, ni lazima ieleweke kwamba kipande cha karatasi, chenye, kamwe si sifa sahihi.

Sifa halisi za huduma hubadilisha maisha. Tunakuwa nyaraka zilizo hai. Kazi na agizo la Paulo lilithibitishwa na matokeo ya huduma yake.

Ninapenda kile alichokiandika Annie Johnson Fleet, ambacho kinasema vizuri sana. Kinasema sisi ndio Biblia pekee ambayo ulimwengu usiojali utasoma. Sisi ndio injili ya wenye dhambi.

Sisi ni imani ya mwenye dhihaka. Sisi ni ujumbe wa mwisho wa Bwana, unaotolewa kwa tendo na neno. Vipi kama aina imepotoka? Vipi kama chapa ni damu? Sisi ni ujumbe wa Kristo.

Na Paulo anasema, sikiliza, nimeitwa na Mungu. Mungu aliniita. Alisema sihitaji barua ya utambulisho.

Unaona, wapinzani wa Paulo inaonekana walikuwa na barua kama sifa. Bila shaka, unaposoma Warumi sura ya 16, mstari wa 1, unaposoma Matendo sura ya 9, mstari wa 2, Paulo mwenyewe alikuwa akienda na barua kabla ya kuongoka kwake. Alikuwa njiani kuelekea Dameski.

Alikuwa akienda Dameski, na alirudia hilo katika sura ya 22, mstari wa 5. Kwa hivyo unaposoma kuhusu barua za pongezi katika 2 Wakorintho sura ya 3, unajua Paulo anatoka wapi. Kwa sababu ni jambo lililofanywa zamani. Na kwa sababu Paulo hakuwasilisha moja kwa watu hawa, wanasema, basi, na atuonyeshe barua yake.

Paulo anasema, je, tunahitaji barua za pongezi kama wengine wanavyohitaji? Anasema, hapana, kwa sababu wewe mwenyewe, wewe ni barua zetu katika injili. Namaanisha, hiyo ni taswira yenye nguvu. Inatoa kauli ya ujasiri.

Kuwaita waumini wa Korintho ni barua. Zilikuwa barua za Kristo zilizoandikwa kwa Roho Mtakatifu kwa huduma ya mitume. Kwa huduma ya mitume.

Walithibitishwa na Mungu. Paulo anatoa kauli yenye nguvu kwa watu hawa kuelewa kwamba yeye alikuwa mtume kweli. Unaona, shughuli hii ya Mungu katika maisha yao, katika maisha ya watu, iliandikwa bila kufutika moyoni mwa Paulo mwenyewe.

Hakuweza kusahau jinsi Roho alivyokuwa ametembea maishani mwao kupitia tangazo lake la injili. Na, bila shaka, katika mstari wa 3, Paulo anaweka wazi kwamba kazi hii ya kimungu iliandikwa moyoni na maishani mwao wenyewe. Maana yake ni kwamba barua lazima iwe rahisi kusomeka ili isomwe.

Pia inapaswa kuwa na mantiki na uthabiti. Vinginevyo, barua haina maana. Zaidi ya yote, barua inapaswa kuelezea mawazo na utu wa mwandishi.

Na unaijua vizuri sana. Je, umewahi kupokea barua kutoka kwa mtu? Ukishaisoma barua hiyo, unaweza kujua hali ya mtu huyo kwa sababu unamfahamu mtu huyo. Unamjua mtu huyo vizuri, na unaposoma sentensi hiyo, unaweza kujua kama mtu huyo anatabasamu au anakunja uso.

Kwa sababu umezoea sana kusikia sauti ya mtu huyo, na kwa njia, je, hiyo si njia hasa tunayopaswa kusoma Biblia? Kusikia sauti ya Mungu. Kusikia sauti ya Mungu.

Unaelewa ninachomaanisha? Kwa mfano, mke wako anapokuandikia barua, husomi maneno tu bali unasikia sauti yake. Ingawa unasoma maneno, unasikia sauti yako kupitia barua.

Unasoma, lakini unasikia sauti. Na karibu unaweza kusema neno kwa neno; hivi ndivyo anavyoisoma. Hivi ndivyo anavyoandika.

Na hivyo, Paulo anasema, ninyi ni barua zetu. Barua. Huduma yenye ufanisi ya Paulo miongoni mwa Wakorintho ilishuhudia uhalali wa wito wake.

Wale waliokuwa wanajua matokeo haya hawakuhitaji barua ya utangulizi na pongezi kutoka kwa Mitume. Unaona, waumini wa leo lazima watambue kwamba kuwa barua ya Kristo si jambo la hiari. Je, tunataka kuwa barua za Kristo au la? Sio suala la hiari.

Lazima tugundue kwamba sisi ni barua za Kristo, si tu makanisani bali katika miktadha mbalimbali ya kijamii. Lazima tuwe barua za Kristo popote tunapojikuta, kama vile shule, ofisi, sehemu za kazi, ambapo tunaweza kujikuta.

Sisi ni barua za Kristo. Kwa hivyo, swali ni, tunawasilisha barua ya aina gani? Lakini kumbuka jambo lingine tena. Huwezi kukosa maana ya jumla ya kifungu hicho.

Ni ya pamoja. Kwa pamoja, kutaniko lote liliunda barua moja tu. Isome hapo katika 2 Wakorintho.

Haikusema ninyi ni barua. Ninyi ni barua ya Kristo iliyoandikwa mioyoni mwetu. Ni ya pamoja katika mwelekeo, katika mawazo.

Ni somo muhimu sana kwa kutaniko la mahali hapa leo. Ingawa tumeokolewa kibinafsi, pamoja, kwa pamoja, kama jumuiya ya imani, tunaakisi maisha ya Kristo. Pamoja.

Pamoja. Unaona, Paulo ameonyesha kwamba barua yake ya upendeleo ni bora zaidi kuliko zile za wakosoaji wake. Barua za wakosoaji wake ziliandikwa na kuandikwa kwa njia ya kibinadamu.

Vipi kuhusu huduma ya Paulo? Tukizungumzia huduma halisi, je, alijiteua mwenyewe? Je, huduma yake ilitokana na ukuaji wake binafsi? Jibu la maswali hayo ni hapana. Huduma yake pia ilithibitishwa na imani yake isiyoyumba kwa Mungu. Ni Mungu aliyemtia nguvu kwa ajili ya huduma.

Unaona, ujasiri wa Paulo mbele za Mungu katika kudai kwamba Wakorintho walikuwa barua iliyoandikwa na Kristo ulikuja kupitia Kristo. Haikuwa matokeo ya nia au mawazo ya kimungu. Unaona, hakuna mtu anayeweza kudai kuwa anatosha kwa huduma iliyoachwa kwa rasilimali na nguvu zake mwenyewe.

Kwa hivyo, mahakama ya mwisho ya rufaa ni uwezeshaji wa Mungu mwenyewe katika mistari ya 5 na 6. Na uthibitisho pekee wa huduma unaostahili kuwa nao ni ule unaopita mbele za Mungu na ni mwaminifu kwa Kristo. Acha nirudie nilichosema. Mahakama ya mwisho ya rufaa ni nguvu ya Mungu mwenyewe ya uwezeshaji.

Na, bila shaka, uthibitisho pekee wa huduma unaostahili kuwa nao ni ule unaopita mbele za Mungu na ni wa kweli kwa Kristo. Kwa hivyo tunapozungumzia huduma halisi hapa, tunazungumzia huduma ya Roho. Huduma inayoongozwa na kuongozwa na Roho.

Paulo alitambua katika mstari wa 6 kwamba kuagizwa kiungu ni kuwezeshwa kiungu. Ili kuagizwa kiungu, vifaa vyake vya kuwa mhudumu wa agano jipya vilitolewa katika

uzoefu wake wa barabarani Damasko alipoitwa chombo teule cha Mungu na akajazwa Roho. Kwa hivyo, m hudumu wa agano jipya ni huduma ya Roho.

Na bila shaka, ni huduma ya neema. Paulo atalinganisha sifa mbili za msingi za maagano ya kale na mapya. Unaona, msingi wa agano la kale kati ya Yahweh na Israeli kimsingi ulikuwa ni kanuni iliyoandikwa isiyo na uhai.

Katika Kitabu cha Agano, unaona hilo katika Kutoka sura ya 24, mstari wa 7. Lakini msingi wa agano jipya kati ya Mungu na kanisa ni roho inayobadilika na kuenea. Kanuni iliyoandikwa ya barua hiyo ilitamka kifo, hukumu ya kifo. Unaona hilo katika Warumi sura ya 7, mstari wa 9 hadi 11.

Lakini Roho huleta mabadiliko ya maisha. Ingawa agano jipya lilithibitishwa kwa kumwaga damu ya Kristo na linaonyeshwa katika kikombe cha ushirika, linaanza kufanya kazi kupitia Roho wa Mungu anayekaa ndani yetu, ambaye hutupa uzima mpya. Pale ambapo barua haikuwa na nguvu, Roho ana nguvu.

Roho ana nguvu katika kuzalisha utakatifu maishani na katika kutuwezesha sisi kama waumini kutimiza matakwa ya haki ya sheria. Namaanisha, unaona tofauti kubwa kati ya huduma ya Paulo na agano la kale. Ni Mungu aliyemtia nguvu kwa ajili ya huduma.

Kujiamini kwa Paulo hakukutokana na mtazamo wa kujitosheleza bali ule uliotokana na Kristo. Paulo alielewa Bwana akitembea kupitia tangazo lake la injili. Akitembea kupitia tangazo lake la injili, alijua vizuri kwamba ndilo lililomfanya awe wa kutosha.

Kwa hivyo, Paulo alipouliza swali katika sura ya 2, je, inatosha kwa mambo haya? Sasa anajibu swali hilo kidogo kidogo, na atazungumzia kuhusu utukufu mkuu wa agano jipya. Lakini wakati huo huo, katika mstari wa 6, anaelezea kwa uwazi zaidi na kwa ukamilifu zaidi utoshelevu ambao Mungu hutoa. Alisema Mungu ametufanya tuwe wa kutosha kama watumishi.

Fikiria hilo tena. Katika kipindi chetu kilichopita, tulipochunguza sura ya 2, tulitaja ukweli kwamba Paulo hakutawala imani ya waumini. Sasa anasema tena, Mungu hutuwezesha kama watumishi wa kutosha.

Hatupi mamlaka ya kuwatawala wengine. Badala yake, Mungu anatuwezesha kumtumikia na kuwatumikia wengine. Mungu anatuwezesha kama watumishi wa agano jipya.

Ukweli kwamba Mungu aliandika kwenye mioyo ya Wakorintho unaonyesha kwamba Paulo na wafanyakazi wenzake walikuwa wahudumu hodari wa agano jipya. Kwa hivyo, huduma ya Paulo ilikuwa huduma ya Roho, ni huduma ya neema, ni huduma inayomlenga Kristo, ni huduma ya upatanisho, ni huduma inayotambulika kwa

uadilifu. Kwa hivyo, unapouliza kuhusu mhudumu halisi ni nani, tunaanza kujibu maswali haya tunapoangalia 2 Wakorintho sura ya 3, sura ya 4, na tunaendelea mbele.

Kisha, kuanzia mstari wa 7, ikiwa huduma ya kifo iliyochongwa kwa herufi au vibao vya mawe ilikuja katika utukufu kiasi kwamba watu wa Israeli hawakuweza kumtazama Musa kwa sababu ya utukufu wa uso wake, utukufu uliokuwa umetengwa sasa, je, huduma ya Roho haitaingia katika utukufu zaidi? Kwa maana ikiwa kulikuwa na utukufu katika huduma ya hukumu, huduma ya kuhesabiwa haki itazidi kuwa na utukufu. Hakika, ile iliyokuwa na utukufu hapo awali imepoteza utukufu wake kwa sababu ya utukufu mkuu zaidi. Kwa maana ikiwa ile iliyoondolewa ilikuja kwa utukufu, zaidi sana kama utukufu wa kudumu unaokuja.

Tangu wakati huo, tumekuwa na tumaini kubwa, na tunatenda kwa ujasiri mkubwa, si kama Musa aliyeweka pazia juu ya uso wake ili kuwazuia Waisraeli wasiutazame mwisho wa utukufu uliokuwa ukiondolewa, lakini akili zao zilikuwa ngumu.

Hakika, hata leo, wanaposikia agano la kale likisomwa, pazia lile lile bado lipo, kwa kuwa ni katika Kristo pekee ndipo linaondolewa. Hakika, hata leo, kila Musa isomwapo, pazia hufunika akili zao. Lakini mtu amgeukiapo Bwana, pazia huondolewa.

Basi, Bwana ndiye Roho, na pale alipo Roho wa Bwana, ndipo penye uhuru. Na sisi sote, wenye nyuso zisizofunikwa, tukiiona utukufu wa Bwana, kama vile tukiakisiwa katika kioo, tunabadilishwa tufanane na mfano ule ule, kutoka kiwango kimoja cha utukufu hadi kingine. Kwa maana hii inatoka kwa Bwana, Roho.

Hadi sasa, katika sura ya 3, wazo la Paulo limeendelea kutoka wazo la barua za pongezi zilizoandikwa mioyoni mwao na Roho hadi kutafakari agano jipya lililoahidiwa na Mungu kupitia Yeremia, ambalo Bwana ataandikwa mioyoni mwa watu. Unaona hilo katika Yeremia sura ya 31, mistari ya 31 hadi 34. Sasa, nukuu hiyo inamfanya Paulo asikilize ulinganisho wa maagano ya zamani na mapya na uchumi wa zamani na mpya.

Kila moja ilihusisha huduma iliyoambatana na utukufu, lakini utukufu wa agano jipya ulikuwa bora zaidi kiasi kwamba utukufu wa lile la kale ulififia na kuwa duni kwa kulinganisha. Hiyo ndiyo maana yake. Ni kama unapokuwa na taa ya mshumaa, na hiyo ndiyo yote uliyo nayo.

Unaona kwa taa ya mshumaa, lakini ghafla umeme unarudi, na ni kama mshumaa haupo tena. Mwanga wa mshumaa bado upo, lakini una mwanga mkali zaidi. Kwa hivyo, sio kwamba mwanga wa mshumaa hauna mwanga; upo, lakini inaonekana, ikiwa una kitu bora zaidi sasa, kwa maana hiyo, mwanga wa mshumaa ni aina ya utukufu uliofifia kwa sababu una bora zaidi.

Huo ni ulinganisho. Sio kuzungumzia kutokuwa na maana, bali kwa upande wa ulinganisho kwamba utukufu wa agano jipya ni bora zaidi, na unazidi utukufu wa agano la kale. Kwa hivyo, hatungesema agano la kale halina maana, lakini tunasema tu, kwa kulinganisha na jipya, kwa nini bado unatumia mshumaa wakati una taa nyeupe 100 au taa nyeupe 200? Unasema, sihitaji hii kwa sababu nina kitu bora zaidi.

Kama umekuwa ukipika kwa kutumia jiko la kawaida, na mtu akaleta jiko la gesi au kifaa cha kuchomea gesi nyumbani kwako, sihitaji tena. Hiyo ndiyo hasa. Kwa hivyo unamkuta Paulo sasa, sehemu hii kuanzia mstari wa 7 hadi 18 ni muhimu sana, na tunataka kuipitia kwa makini iwezekanavyo kwa sababu unaona Paulo sasa akinukuu, ninarejelea Kutoka sura ya 34 kutoka mstari wa 29 hadi 35.

Lazima tukumbuke kwamba Paulo anatoa ufafanuzi kuhusu mambo yaliyochaguliwa katika masimulizi katika Kutoka 34, 29 hadi 35. Sasa turudi nyuma, turudi kwenye mstari wa 7. Sasa, ikiwa huduma ya vibao vilivyochongwa na vya mawe vilikuja kwa utukufu kiasi kwamba watu wa Israeli hawakuweza kumtazama Musa kwa sababu ya utukufu uliyokuwa usoni mwake, utukufu sasa umetengwa. Je, huduma ya Roho itakuja kwa utukufu zaidi? Kwa maana ikiwa kulikuwa na utukufu katika huduma ya hukumu, huduma ya kuhesabiwa haki itazidi kwa utukufu.

Kwa hivyo, katika mistari hii mitatu, unaona dokezo la kile kilichompata Musa. Unaona, Musa aliposhuka kutoka Mlima Sinai, akiwa na mbao mbili ambazo juu yake ziliandikwa Amri Kumi, uso wake uling'aa sana. Ulikuwa mkali sana kiasi kwamba Waisraeli hawakuweza kumtazama kwa utulivu, na ilibidi wafunike nyuso zao; hatukuweza kuutazama.

Basi, Paulo anasema, ikiwa utukufu kama huo uliambatana na utoaji wa sheria, kwamba huduma au utawala ulioleta mauti na kuwahukumu watu, je, huduma tukufu ya Roho itafanya zaidi sana ile iletayo haki? Namaanisha, uso wa Musa ulikuwa unang'aa, na hatuwezi kuangalia hili. Na Paulo anasema, vema, ukiweza kuangalia hilo, fikiria kile tulicho nacho sasa. Fikiria kile ambacho Mungu amefanya sasa katika Kristo.

Je, ni utukufu zaidi kiasi gani? Kile kilichokuwa sifa tofauti na chanya ya utaratibu wa zamani, lazima pia kieleze uchumi mpya, lakini kwa kiwango kikubwa zaidi. Utaratibu wa zamani ulikuwa na utukufu.

Utaratibu mpya una utukufu. Lakini utaratibu mpya, uchumi mpya, ni mkubwa zaidi. Kwa hivyo, Paulo anatumia taswira ya maagano mawili kuonyesha ubora wa huduma yake kuliko ile ya wapinzani wake.

Analinganisha huduma na ufanisi wa maagano hayo mawili na anaona kwamba agano hili jipya ni tukufu zaidi katika mambo yote mawili. Kwanza, anaona kwamba

agano jipya ni tukufu zaidi kuliko la kale katika huduma yake. Hii inadhihirishwa na ukweli kwamba agano la kale liliwaua wenye dhambi, huku agano jipya likiwapa uhai wenye dhambi.

Unaona, sheria inaweza kukuonyesha dhambi yako, lakini haitoi njia ya kutoka katika dhambi yako. Bwana anakuambia, hii ni dhambi, hii ni dhambi, hii ni dhambi, lakini haiwezi kukusaidia zaidi ya hapo. Lakini neema ya Mungu inayokuja chini ya agano jipya, inayotegemea kifo na ufufuo wa Kristo, inatoa msamaha wa kimungu.

Huoni dhambi tu, bali unaona njia ya kutokea—njia kutoka gizani hadi nuruni na kutoka mautini hadi uzimani. Sheria inatangaza hukumu na kifo, lakini injili inatoa uzima na upatanisho.

Kisha, pia kuhusu huduma ya agano hili, huduma ya agano la kale ilikoma, huku huduma ya agano jipya ikiendelea. Katika mistari ya 12 hadi 18, Paulo anaanza kuzungumzia kuhusu kufunika na kufunua. Angalia 12 na 13 kwa kuanzia.

Anasema, 12 na 13, kwa maana ikiwa kile kilichowekwa kando, samahani, mstari wa 12, tangu wakati huo tuna tumaini kama hilo, tunatenda kwa ujasiri mkubwa. Tunatenda kwa ujasiri mkubwa, si kama Musa, aliyeweka pazia juu ya uso wake. Tazama, katika 12 na 13, Paulo anaonyesha kwamba kama washiriki wa agano jipya, yeye na mitume wenzake na wahubiri walikuwa na tumaini thabiti kwamba lilikuwa agano la kudumu, lisiloweza kubadilishwa, ambalo halitabadilishwa kamwe, na kamwe halitazidi, namaanisha, halitazidi kwa fahari.

Hii ilitokana na ujasiri na kujiamini kwao katika kuhubiri. Hawakuwa na cha kuficha, lakini walikuwa na kila sababu ya mshumaa usio na woga. Unaona kwamba katika mstari wa 12, wazo hili la uwazi linamsukuma Paulo kuendelea na maoni yake kuhusu Kutoka 34, 29 hadi 35.

Unaona, kifungu hicho ambacho tulikitaja muda mfupi uliopita kilionyesha kwamba baada ya kila mkutano kati ya Musa na Yahweh katika mkutano, kila mara Musa aliporudi, alifunika uso wake. Walishangazwa na mng'ao wa uso wake. Alipomaliza kusema nao, alikuwa akifunua uso wake, lakini kila mara Musa alipoingia mbele za Bwana kuzungumza naye, aliondoa utaji hadi alipotoka.

Sasa, ingawa Agano la Kale halisemi waziwazi kwamba mng'ao kwenye uso wa Musa ulififia polepole na kisha kutoweka, hatusomi kwamba katika Agano la Kale, Paulo alihitimisha kwamba sababu ya Musa kujifunika au kufunika uso wake haikuwa hasa kuwazuia Waisraeli kushangazwa na mng'ao wake, hapana, bali kuwazuia kuendelea kutazama ndani hadi uso wake upoteze kabisa mng'ao wa utukufu ulioakisiwa, hapana. Paulo alikuwa akijaribu kuwafundisha kwamba utaratibu mpya ulioanzishwa ulikusudiwa kufifia na kutoweka. Utaratibu mpya ulioanzishwa ulikusudiwa kufifia na kutoweka.

Baadhi ya wachambuzi wamependekeza kwamba kufunikwa kwa uso wa Musa kulikuwa ni kuwazuia Waisraeli kutazama moja kwa moja mwisho wa kile kilichokuwa cha muda mfupi. Wengine wanaamini kwamba Musa alitaka kuepuka aibu ya kibinafsi ya kuwafanya watu watambue kwamba fahari ya uso wake ilikuwa ikififia. Sidhani kama mojawapo ya hayo ilikuwa ni wasiwasi wa Paulo.

Paulo alikuwa akisema tu kwamba sisi ni wahudumu wa agano lililo bora zaidi, na agano hili lililo bora zaidi ni utukufu usioonekana, usiofifia, hata kidogo. Kwa hivyo, tunasimama pale Paulo anapoishia. Kwa nini kujifunika kwa kifuniko hakutuhusu kwa wakati huu, lakini Paulo anasema nini kuhusu huduma yake, kuhusu nani Mungu amemwita awe? Anasema kwamba huduma yake ni tukufu zaidi kuliko ile ya zamani katika ufanisi wake.

Ingawa Israeli waliona utukufu wa Mungu ukionekana usoni mwa Musa, nao wakaogopa, hawakutii sheria ya Mungu. Waliona utukufu wa Mungu, lakini walikuwa na hofu na vipofu kwa ukweli. Hata leo, sheria ambayo inawashikilia waangalizi wake katika utumwa haiwezi kuacha pazia la mioyo yao.

Bado kuna watu katika siku zetu wanaotaka kuja kwa Mungu kwa sheria. Unapoangalia mistari ya 14 na 15, unaona kwamba Musa alifanya jaribio. Jaribio lake lilikuwa la kusifiwa la kufunika uso wake, mistari ya 14 na 15, lakini akili zao zilikuwa ngumu. Hadi leo hii, wanaposikia agano la kale likisomwa, pazia hilo hilo bado lipo kwani ni katika Kristo pekee ndipo linawekwa kando.

Unaona, jaribio la Musa la kufunika halikufanikiwa. Namaanisha, badala ya kutambua umuhimu wa uso wake uliofunikwa, Waisraeli walidhoofika katika nguvu zao za utambuzi. Unaona, Paulo anapata ushahidi wa kutojali huku kiroho katika ukweli kwamba hadi wakati alipokuwa akiishi, wakati agano la kale liliposomwa katika sinagogi, sikiliza, wakati wa Paulo, wakati agano la kale lilipokuwa likisomwa katika sinagogi au Torati ilipokuwa ikisomwa, uwezo wa Wayahudi kutambua kutodumu, ufupi wa utaratibu wa Musa ulikuwa umeharibika. Bado hawakutambua.

Pazia lilifunika mioyo yao, sawa na pazia lililofunika uso wa Musa. Paulo angeweza kuliita pazia lile lile. Kwa nini? Katika visa vyote viwili, pazia lilizuia maono.

Pazia lako lilizuia maono, iwe ya kimwili au ya kiroho, au labda kwa sababu yalikuwa sawa na pazia la ujinga kuhusu asili ya mpito ya uchumi wa Musa. Pazia hili lilibaki bila kuinuliwa kwa upande wa Myahudi asiyeamini, kwa sababu ni alipokuja kwa Kristo tu ndipo pazia liliwekwa kando. Na acha nikuambie, si Myahudi asiyeamini tu, leo watu wengi bado wana pazia akilini mwao.

Unazungumzia kuhusu Kristo, haina maana kwao. Kutoka 34 34, unapoisoma katika Septuagint, inasema kwamba kila Musa alipoingia mbele za Bwana kuzungumza

naye, ndivyo unavyoona katika mstari wa 16: alikuwa akiondoa pazia hadi alipotoka. Hiyo ni Kutoka 34 34 katika Septuagint.

Kila mara Musa alipoingia mbele za Bwana. Sasa Septuagint ni toleo la Kigiriki la Agano la Kale. Tunaomba hilo kwa sababu tunaangalia kile ambacho Musa alinukuu ili tuweze, kile ambacho Paulo alinukuu ili tuweze kuelezea hilo.

Alikuwa akiondoa pazia hadi alipotoka nje. Inashangaza kwamba maneno matatu tu ya Kigiriki yanabaki yale yale, kama Paulo hapa anavyodokeza kwenye mstari huu, na anabadilisha nyakati. Kiini cha kitenzi hapa katika mstari wa 16 hakijaonyeshwa, lakini mtu anapomgeukia Bwana, pazia huondolewa.

Kiini cha kitenzi kinachozungushwa hakijaelezwa. Huenda ikawa moyo wa Myahudi kutoka mstari wa 15, huenda ikawa Myahudi, huenda ikawa Israeli, huenda ikawa mtu, huenda ikawa Mmataifa. Myahudi au Mmataifa.

Nadhani chaguo la mwisho ni bora zaidi, lakini katika muktadha wa Paulo, Paulo anawaza kuhusu Myahudi, lakini ni bora zaidi kuona mtu anapomgeukia Bwana, awe Myahudi au Mmataifa, pazia huondolewa. Kwa hivyo leo, mtu yeyote anapomgeukia Bwana, pazia huondolewa. Paulo anafanya nini katika mstari wa 16? Anarudia na kuongeza kile alichosema tayari katika mstari wa 14.

Hilo ndilo analofanya katika mstari wa 16, kwamba ni katika Kristo pekee ndipo pazia huwekwa kando. Mtu anapomgeukia Bwana na kumkuta Bwana ndani yake, mwisho wa utimilifu wa Bwana, Bwana sasa anaondoa kabisa pazia moyoni. Mtazamo wa kiroho wa mtu huyo si mwepesi tena.

Mtu huyo anatambua kwamba wakati huu wa neema, neema ya Mungu, umepita sheria sasa. Ndiyo maana Paulo angeweza kusema katika 2 Wakorintho sura ya 5 mstari wa 17 kwamba mtu akiwa ndani ya Kristo, amekuwa kiumbe kipya. Uumbaji mpya na kifungu kinasema ya kale yamepita; mapya yamekuja.

Kisha unaenda kwenye mstari wa 17. Tunaenda kwenye mstari wa 17. Kutoka katika muktadha wake, mstari huu unaweza kupendekeza kwamba Paulo anamtambulisha Kristo aliyefufuka na Roho.

Mstari huo umezua mabishano na mijadala mingi. Sasa, Bwana ndiye Roho, na pale alipo Roho wa Bwana, pana uhuru. Sasa, kabla sijaenda kwenye maelezo, acha niseme kwamba wakati mwingine tunatumia hili: pale alipo Roho wa Bwana, pana uhuru. Nitanukuu hilo kama uhuru wa kuabudu, uhuru wa kuimba, uhuru wa kupiga makofi, lakini tafadhali nielewe. Hilo silo Paulo analosema katika kifungu hicho.

Sisemi kwamba hupaswi kupiga makofi au kufanya chochote unachotaka kufanya, lakini tunachosema ni kwamba mstari huo haukusudiwi kwa kusudi hilo. Paulo

anazungumzia kuhusu agano jipya, agano la kale, Roho, na sheria, na ndivyo vinavyolinganishwa. Kwa hivyo, sivyo, huu si uhuru wa kupiga kelele, uhuru wa kuimba, uhuru wa kucheza.

Bila shaka, una uhuru wa kufanya chochote unachotaka kufanya. Ninasema tu kwamba katika muktadha wa 2 Wakorintho sura ya 3 mstari wa 17, hilo sio jibu, hilo sio maana ya kifungu hicho tunachokinukuu na tunachokitumia. Lakini baada ya kusema hayo tena, jisikie huru kucheza, jisikie huru kufanya chochote unachotaka kufanya.

Kwa hivyo, nje ya muktadha, namaanisha, Paulo anasema nini? Sasa, Bwana ndiye Roho, na pale alipo Roho wa Bwana, kuna uhuru. Swali ni, Bwana hapa, anamrejelea nani? Nje ya muktadha, mistari hii inaweza kupendekeza kwamba Paulo anamtambulisha Kristo aliyefufuka na Roho. Baadhi ya wasomi wanashikilia mtazamo huo.

Lakini mstari wa 17 unaelezea mstari wa 16 kwamba mtu anapomgeukia Bwana, pazia huondolewa. Bwana alimrejelea, katika nukuu ya Kutoka sura ya 34 mstari wa 34, ambaye Myahudi lazima amgeukia sasa kwa ajili ya kuondolewa kwa pazia si mwingine ila Roho atoaye uzima wa Mungu aliye hai. Kwa hivyo, huu ni uthibitisho kuhusu Roho, si kuhusu Kristo.

Inaelezea kazi ya Roho, si utambulisho wake. Hili si suala la utambulisho. Unaona, huo ni mtazamo mmoja.

Mtazamo mwingine unapata usawa wa utendaji kazi kati ya Kristo na Roho. Katika mstari wa 14, ni Kristo anayeondoa pazia. Ni Kristo anayeondoa pazia.

Katika mstari wa 16, ni Roho. Na tena, baadhi ya watu wanaamini Hercules, au Kristo, anatambuliwa kama Roho atoaye uzima. Hoja ya Paulo katika mstari wa 17b ni kwamba ingawa Roho ni Bwana, ambaye ana haki ya kutumia mamlaka, uwepo wake huleta ukombozi, si utumwa.

Sio tu kwamba anaondoa pazia, lakini pia anamweka mtu huru kutoka katika utumwa wa dhambi, utumwa wa mauti, na utumwa wa sheria kama njia ya kupata haki. Huo ndio uhuru ambao umezungumziwa hapo. Kwamba kuna uhuru.

Alipo Roho wa Bwana, kuna uhuru. Uhuru kutoka kwa nini? Uhuru kutoka kwa utumwa wa dhambi. Utumwa wa dhambi.

Uhuru kutoka kwa kifo. Uhuru wa sheria kama njia ya kupata haki. Kwa hivyo, anaposema mahali alipo Roho wa Bwana, kuna uhuru, anazungumzia uhuru, si wa kutenda dhambi tu, bali uhuru kutoka kwa dhambi.

Kisha unafika kwenye mstari wa 18, alisema, na sisi sote wenye nyuso zisizofunikwa, tukiiona utukufu wa Bwana, kama vile tukiakisiwa katika kioo, tunabadilishwa kuwa mfano ule ule kutoka kiwango kimoja cha utukufu hadi kingine. Kwa maana hii inatoka kwa Bwana, Roho. Katika mstari wa 4 hadi 6, Paulo tayari alizungumzia hasa huduma yake ya kitume.

Sasa, anapofikia hitimisho, katika mstari wa 18, anapofikia hitimisho kuhusu ubora wa agano jipya, dhidi ya msingi wa maelezo yake kuhusu Kutoka sura ya 34, anarejelea uzoefu wa Kikristo kwa ujumla. Mistari ya 4 hadi 6 ilikuwa kuhusu huduma yake, lakini mstari wa 18 unazidi uzoefu wake mwenyewe na ule wa Wakristo kwa ujumla. Chini ya agano jipya, si mwanamume mmoja pekee, au si mwanamke mmoja pekee, bali Wakristo wote sasa wanaona na kuakisi utukufu wa Bwana.

Na kisha, zaidi ya hayo, tofauti na Wayahudi ambao bado wanasoma sheria kwa mioyo iliyofunikwa, Wakristo leo, wakiwa na nyuso zisizofunikwa, wanatazama kwenye kioo cha injili utukufu wa Mungu, ulio ndani ya Kristo. Tena, utukufu hauonyeshwi, hauonyeshwi kwa nje usoni, bali ndani katika tabia zetu, kwamba maisha yetu yanaakisi utukufu wa Mungu. Tabia zetu, tabia zetu, utukufu wa Mungu unafunuliwa.

Mbali na kupoteza nguvu, mng'ao, uzuri, mng'ao, au mng'ao wake, utukufu unaopatikana chini ya agano jipya huongezeka hatua kwa hatua hadi Kristo hatimaye atakapopata, hadi Mkristo, badala yake, hatimaye atakapopata mwili mtukufu kama ule wa Kristo aliyefufuka. Lakini wakati huo huo, Mungu anatubadilisha. Na tunazungumzia utakatifu; ndiyo, tunazungumzia utakatifu kama wa papo hapo, lakini ndiyo, utakatifu ni wa kuendelea.

Ni ya papo hapo na ya kuendelea. Inatuweka. Mungu anatufanya watakatifu, naye anatuweka watakatifu, anaendelea kutubadilisha, na anaendelea kubadilisha maisha yetu. Na kumbuka, kama vile hema ambapo hapapaswi kuwa na kelele, mawe yanapaswa kutupwa mahali pake; Mungu anatufanya kuwa hekalu takatifu, akituandaa ili kufikia wakati tunapofika mbinguni, kusiwe na la kufanya.

Tunaingia tu mahali hapo. Kwa hivyo, utukufu wa Mungu unafunuliwa katika maisha yetu, na tunabadilishwa. Na kwa hivyo, Paulo anahitimisha kwa kubainisha kwamba mabadiliko ya tabia ya Kikristo yanayoendelea ni kazi ya Bwana ambaye ni Roho.

Baada ya kuongoka kwa Roho, kuna ukombozi kupitia Roho, na kuna mabadiliko kupitia Roho. Kuna uhuru kupitia Roho, na kuna mabadiliko kupitia Roho. Fikiria hili kwa makini sana. Tunaitwa waumini.

Mungu ametuita kwake, na tukidai kuwa wahudumu, tunahitaji kujua maana halisi ya huduma, na tunahitaji kujiuliza maswali fulani tunapofanya hivyo. Je, ninaakisi utukufu wa Mungu? Kumbuka, kama muhtasari, sifa tunayohitaji ni sifa ya Roho

Mtakatifu. Inavutia kwa sababu Paulo anapozungumzia pongezi katika mstari wa kwanza, hii ni kwa muhtasari tu, je, neno la Kilatini commendare , ambalo linamaanisha maneno mawili, ni maneno mawili yaliyounganishwa pamoja?

Inamaanisha kujitolea pamoja, kujitolea kitu, ambayo ina maana ya kujitolea au kuamini. Je, tunahitaji barua? Paulo aliwauliza Wakorintho kama alihitaji barua za mapendekezo. Na tunahitaji kujiuliza leo, je, nina sifa ninayohitaji, uthibitisho kutoka kwa Roho? Kumbuka, ni muhimu tuwe na digrii, na ni muhimu tujifunze kwa sababu Mungu hahitaji wahubiri wasiojua, bila shaka kuhusu hilo.

Kwa sababu tukihubiri kile ambacho hatujui, tunasababisha matatizo kwa Ukristo, na tuna wahubiri wengi wasiojua chochote duniani kote ambao hawajui wanachozungumzia. Kwa hivyo, mshukuru Mungu kwamba angalau tunaweza kujifunza neno. Lakini nasema kwamba Roho ni muhimu sana katika maisha yetu tunapojisalimisha kwake kwa sababu sisi ni wahudumu wa agano jipya ambalo linategemea ahadi bora zaidi.

Huyu ni Dkt. Ayo Adewuya katika mafundisho yake kuhusu 2 Wakorintho. Hii ni kipindi cha 4, 2 Wakorintho 3, Huduma ya Agano Jipya.